

4 ע'מובים ע'מוסיס בתוכן מחזק ומחזק!!

הצוואה של גדול הדור

מיני 'חבורה' אקטואלית בצוואתו של מרן הגראי"ל
שטיינמן זיע"א ||| בלעדי, בפרסום ראשון!!

**'עברי אנכי ואת ה' אלוקי השמיים
אני ירא':**

להאמין בבורא עולם

סיפור
השגחה
מהבחירות
האחרונות
!!

מגיד המשרים המיוחד רבי חיים זאיד
שליט"א בשיחה חדשה מרתקת
ומפעימה שבתוכה חבוי סיפור נדיר על
צעקת ה'גנב' מהדיסק און קי שהחזירה
את הרכב לבעליה.
מרתק, מוסרי ומרגש!!

||| 'אספרה'

אזר השבת

העלון מופץ באלפי עותקים בארץ ובעולם מוקדש לע"נ מור אבי רבי משה אלפסי בן עישה ז"ל

זמני בניסת וצאת השבת

בניסת שבת: 16:19
שקיעה: 16:41
צאת השבת: 17:19
רבנו תם: 17:54

הזמנים לפי אופק נתיבות

האלון נקרא על שמו של מנהיגי בניסת וצאת השבת - רבינו תם

דיון הלכתי בשולחן השבת

האם רבב נקנה על ידי נתינת מפתח בלבד

שאלה לדיון: מעשה שהיה בראובן שקנה רכב משמעותי בסך 7000 ש"ח, ולאחר מכן ניגש אליו לוי ואמר לו שיש לו תביעה על הרכב שקנה, שבתחילה כשהציע שמעון את הרכב למכירה, ניהל אתו לוי משא ומתן לרכישת הרכב, ושמעון הסכים להוריד את המחיר ל-5000 ש"ח, ומסר ללוי את המפתחות כדי שיוכל לנסות את הרכב ולראות אם הוא מעוניין בו. לוי בדק את הרכב והחליט שהוא מעוניין לקנותו, ומכיון שסמך על מה שסיכם עם שמעון, לקח את הרכב למוסך והחליף לו צמיגים על חשבון. לאחר מכן בא לוי אצל שמעון והספף בידו כמוסכם, אך שמעון אמר לו שהוא חוזר בו מן הסיכום הראשון ואינו מוכר את הרכב אלא ב-7000 ש"ח, ומכיון שלוי לא הסכים לשלם את הסכום הזה מכר שמעון את הרכב לראובן. וכעת טוען לוי שתי טענות: א. הרכב כבר נמכר לי, וזכיתי בו בשעה שהיו המפתחות בידי, ושוב אין שמעון יכול למוכרו לך. ב. אפילו אם לא קניתי עדיין את הרכב, עליך לשלם לי את דמי הצמיגים שהחלפתי לו, כדין יורד לתוך שדה חבירו שלא ברשות. הצדק עם מי?

תשובה: הגאון רבי נפתלי נוסבוים שליט"א אמר לי שהכל תלוי במנהג המדינה, ובמקום שמכירת הרכב נגמרת במסירת המפתחות גרידא יש מקום לומר שהצדק עם לוי, דאע"פ שהמפתחות נמסרו לו לשם בדיקת הרכב, היה כלול בזה גם הסכמה שאם ירצה לוי ברכב יקנה אותו במסירת המפתחות. אבל אם מנהג המדינה שאין רכב נקנה במסירת המפתחות גרידא אלא בקנין אחר, [כגון שהולכים לדואר ומבצעים את העברת הבעלות מרשות המוכר לרשות הקונה כחוקי המדינה], לא קנה לוי את הרכב ואין לו כל תביעה על שמעון. והגאון רבי יצחק כץ שליט"א אמר שלוי בודאי לא קנה את הרכב במסירת המפתחות, דמכיון שלוי היה יכול לחזור בו מן הקנין ולומר שאינו מעוניין ברכב אם לא היה הניסיון מצליח, גם המוכר יכול לחזור בו מן המקום ולומר שאינו מעוניין למכור. ומכל מקום אם היה משמע מדברי המוכר שאם ירצה לוי ברכב יוכל לגמור את הקנין, קנה לוי את הרכב בקנין חצר [אם החנה אותו בחניה פרטית] או במשיכה [אם החנה אותו בסימטא או בצידי רשות הרבים], ושוב אין המוכר יכול לחזור בו.

הגיליון מוקדש לרפואת ר' בנימין בן רחל בתושה"י

חפניני הפרשה

"ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו"

מחנה משמש לשון זכר ולשון נקבה. (רש"י) אולם, מדוע משמשת המלה "מחנה" בפסוק אחד, בזה אחר זה, פעם בלשון זכר ופעם בלשון נקבה? אלא, לא רצה יעקב אבינו להוציא דבר רע מפיו, כי עשו יכה את מחנהו, שכן "ברית כרותה לשפתים": לפיכך אמר בלשון כזו שתוכל להתפרש גם, שהמחנה יכה אותו - "והכהו" - כלומר, את עשו, כפי שאמרו חכמינו בהרבה מקומות: "כאדם שתולה קללתו בחברו"...

"והיה המחנה הנשאר לפליטה"

נאמר במדרש, כי בין מחנה אחד למשנהו היה מרחק של מהלך יום. והנה, רבקה אמרה: "למה אשכל גם שניכם יום אחד" (לעיל כז-מה) - כלומר, שעשו ויעקב ימותו ביום אחד. יוצא, איפוא, שאם יכה את המחנה הראשון עם יעקב, הרי ימות גם עשו באותו יום, וממילא ישאר המחנה השני לפליטה, שכן יעבור יום שלם עד שיגיע אליו...

"כי ירא אנכי אתו"

מתיירא אני - אמר יעקב - על שום "אנכי אותו" - ששמת את עצמי "אותו" ואמרת: "אנכי עשו בכורך" - וחוששני שמא יחשב לי הדבר לחטא...

"ויקה מן הבא בידו מנחה לעשו"

לא רצה יעקב אבינו לשלוח לו לעשו מבהמותיו שלו, שכן לא רצה אלא הן זומנו לידיו במיוחד, על מנת להפקיען מן הקדושה אל הטומאה שישלח מהן מנחה לעשו. וזהו שאמר הכתוב: "מן הבא בידו" - מאשר נזדמן לידו במיוחד לתכלית זו...

אפשרויות לשליחת פתרונות:
יש לשלוח את הפתרונות עד יום שלישי (בתשובה ה"ב ע"ג יום ד'), חובה לציון את כל הפרטים כדי להשתתף בתגובה.
א. במייל: 7665190@gmail.com
ב. בפקס: 08-9941870
ג. בקו "אור השבת" במספר טלפון: 079-590-47-30. שבת 2

אזר התורה

חידה: איפה מצינו פרידה שלא נולדה מכלאים, ושל מי הייתה?

פרס החודש: שובר לרכישת כלי בית ב"סופר הים" + תו רכישת מכוון ברשתות "דמי לוי"

פתרון לפרשת "וצא"
השאלה: היכן מצינו לשון הרע על אוויר?
פתרון: הגמרא מספרת על רבי אמי ורבי אסי שהיו שומעים מהתלמידים שהיו אומרים שלא רוצים ללמוד במקום פלוני בגלל החום והיו כועסים עליהם משום שזה לשון הרע. (כתובות ק"ב).

העלון להצלחת מר תומך סגרון ורעייתו תח"י ניתן להצטרף לרשימת התפוצה במייל. שלחו מילת "הצטרפות" ל- keremyosef@okmail.co.il
לתגובות תרומות הארות והערות: 052-7148454
ניתן לשלוח גם בפקס: 08-9941870

אספורה

סיפור לעומת

אסר אביב

פרי חיים 3/65

להמליך את בורא עולם

שנמצאים בבית כנסת. הוא שם ברמקול ואני אומר לאנשים שנמצאים שם, "ידידי ואהובי מדבר הרב זאיד, גמר חתימה טובה. קודם כל יש לי בקשה, שאף אחד לא ילך לבית כי אני בדרך אליכם, ואני מבטיח לכם שאני אספר לכם סיפור פצצה, אבל, תשמעו טוב, אני אומר לכם אברהם העברי אם כל אחד ואחד ממכם ישב בבית כנסת וילמד בחום למרות הקשיים ולמרות שאין רב הוא יזכה לישועות 'ואפילו בהסתרה שבתוך הסתרה, שם נמצא השם יתברך' דווקא בתוך הקושי בורא עולם נמצא! ולא חכמה שזה קל, וכל מה שבאמת זה מזיז הרבה זה דווקא שקשה ואתה מתגבר."

אמרתי להם את דברי וסגרתי את הטלפון. (אמרתי הלצה בכמה מקומות ואני מדגיש זה הלצה. שאלו ילד קטן איפה נמצא הקב"ה? אמר להם נמצא במקלחת. אמרו לו אתה צודק נכון, הקב"ה נמצא בכל מקום, אבל למה דווקא במקלחת והוא אמר, שבכל יום ישי חי שעה לפני כניסת שבת אמא דופקת בדלת ואומרת, "רבונו של עולם תצא כבר..." וכמוכן זה הלצה בלבד.)

כשאתי מגיע אני שומע שצועקים במיקרופון, "הרב זאיד הגיע להכנס כולם חזרה לבית כנסת", והרי בסוף הם שמעו לי רק בחצי דבר, בגלל שמצד אחד שהם שמעו לי שכולם נשאר וחיו, ומצד שני לא שמעו לי כי כולם יצאו החוצה. היה שם חם נורא ולא היה שם רב אני מבין אותם למה לא שיצאו לשאוף אוויר... והוא אומר לי, "הרב זאיד, היהודי שעומד פה תברך אותו, ברכתי אותו. ואחר כך שאלתי אותו, למה דווקא לברך אותו. והוא אומר לי, "שבע מאות איש כולם בחוץ היה אוכל ודיבורים, והיחיד שנשאר בבית מדרש זה רק הוא, אני רואה אותו יושב בפינה קורא משניות ונרדם ושוב פעם מתעורר ולומד וממש מתאמץ. למה? בגלל ש"שם נמצא ה' יתברך! בקושי!". אמרתי לעצמי, הבחור הזה נשאר ללמוד מתוך השבע מאות איש והתרגשתי בגלל שקוראים לזה "עברי אנוכי", בגלל שכולם עושים אבל אני לא עושה. ואמרתי לו, "בא איתי צדיק", והגלית אותי יחד איתי לבמה ואמרתי לכולם שמגיע לו ברכה מיוחדת ודרך אגב, קראו לו גם אברהם. ואמרתי לו: "אברהם, מה אתה צריך?", הוא אומר לי, "הרב אני בן שלושים ושתיים ואני רוצה להתחתן", אמרתי לו, "אנו מברכים אותך בעזרת ה' שעד שמחת תורה תתארס."

סיימתי את השיחה וספרתי להם את הסיפור שהבטחתי להם. וכשאתי מסיים את השיחה אני ממחר לכיוון הרכב כדי להמשיך את הסדר יום שלי. ||| <<< המשך בעמ' הבא |||

אני רוצה להפתיע אתכם בהנהגה ממש מפליאה.

מספר מגיד המשרים רבי חיים זאיד:

יש משפחה שהילדים שלהם מחונכים ממש נפלא, דרך ארץ קדושה וכיבוד הורים ממש להתפעל. ואני הקטן באתי והסתקרנתי לדעת מהיכן זה נובע. הלכתי וחקרתי מהיכן זה בא, וממש פלא פלאים.

אומר לי האבא, "כבוד הרב,

לנו יש מנהג שכבר הלך מהעולם. מנהג שקוראים לו 'עונג שבת', מגישים אחרי הסעודה פיצוחים שתיה דברי מתיקה וכל מיני פרפראות... וקודם כל האבא מברך, וקודם לכן אף אחד מהילדים לא אוכל, ואח"כ האמא ואח"כ האח הבכור וכך יורד לשאר האחים, וזה מנהג ממש אדיר כדי לחנך את הילדים לדרך ארץ.

"ואצלי בבית", ממשיך האבא, "זה 'עברי אנוכי', בזה שהילדים רואים מה זה כבוד לאבא ולאמא ולאחים הגדולים ואנו לא זזים מזה אף פעם."

מהיכן זה בא? מאברהם אבינו. שהרי זה מנהג של ברכה ממש ואנו צריכים לנצל אותו. וזהו הסוד של עברי אנוכי.

וגם סוד ההצלחה של הבית

היהודי זה לדעת את ה'עברי אנוכי', שהבית יהיה מבוסס על מנהגי קודש בין אם צניעות ובין אם קדושה שהכל ילך כפי ההלכה וכך הבית נהיה מושפע מזה.

וכאן אני רוצה לספר לכם סיפור השגחה מדהים שבני הוה של 'עברי אנוכי'.

בליל הושענא רבה האחרון, הזמינו אותי להרבה שיחות. כידוע עם ישראל הקדושים נוהגים שמתי שיש ימי פגרא כמו יום הזכרון וליל הושענא רבא ושבעות הם עושים 'בר בי רב דחד יומא', וזה ממש מנהג קדוש.

המקום הראשון שהייתי זה היה בבני ברק, מקום שני היה בתל אביב. מקום שלישי אלעד, ומקום רביעי במושב בן זכאי. באמצע שאני בדרך מאלעד, מצלצל אלי האחראי במושב 'בן זכאי'. הוא אומר לי, הרב זאיד באו להשתתף כשבע מאות איש בלימוד של ליל הושענא רבה, ויש הרע רואה כזה דבר לא מתאים לו בכלל, ששבע מאות איש ישמעו דברי תורה והיצר הרע מתחיל להלחם. ואומר לי שגם המזגן נפל ויש חום אימים וכולם שם מזיעים. ולא רק המזגן נפל, אלא שאם אני לא בא עכשיו יגמר הלימוד.

אמרתי לו, "מה אני יעשה יש לי סדר יום, ואחרי השיחה שמסרתי באלעד אני מגיע ישירות אליך", והוא מצידו עונה לי, "אין סיבה שתבוא אני כבר מקפל הכל..."

אמרתי לו, בשום פנים ואופן, תשים אותי על רמקול ויש לי מה להגיד לציבור האנשים

בזרה

גאון ערמך ועיווחד על צוואתך של ערך הגאון רבי אהרון יהודה ליב ש"מיינען זייג"א

במהלך מסע הלוויה הקריא המשגיח הגה"צ חזקיהו מישקובסקי שלי"ט את צוואתו הגראי"ל שטינמן זצ"ל, ומן הראוי להעלות על נס את צוואת הגראי"ל זצ"ל שיש בה המון בעבורנו, וצוואה זו כספר מוסר לנו וגם לדורות הבאים, לראות כיצד דרישותיו הצנועות שלא לספידו ולא לעשות עצרות התעוררות וכו', לא להדפיס מודעות אבל ולא להודיע ברמקול, ומסתפק בהלוויה של עשרה אנשים, לא מאות אלפים..... במצבה שלו שלא לכתוב שום תוארים, רק פ"נ ר' אהרן יהודה לייב ב"ר נח צבי שטינמן. ושהמצבה תהי' הכי זולה ופשוטה, לא לבזבז כסף עבור קניית מקום בבית הקברות שעולה ביוקר, אבל אם רוצים לתת צדקה שיתנו' בלי קניית מקום. וכן ביקש לא להזכירו בשם צדיק או ירא שמים, כדי שלא יתבוזה על ידי זה בעולם האמת.

באמת תמצית של התמצית של הצוואה מעוררת השתאות לנו כיצד גדול בישראל מחפש את הפחות שבפחות מהעם וכל זה לא מחשש גאוה וכו', אלא כך הבין בדרכו הצנועה במשך שנותיו בעולם הזה. בעיתון יתד נכתב סיפור על הצוואה שמאחורי הצוואה, ולמען קוראנו נצטט מהכתבה, ונזכה שזכותו רבנו זי"ע תגן בעדנו באלף המגן, אכ"י."

לפני שנה בדיוק בחנוכה התשע"ז אושפז הגראי"ל זצ"ל בבית הרפואה מעייני הישועה, הרב זצ"ל היה במצב קשה, נכדו המבוגר נכנס לבית סבו ברחוב חזון איש 5 לסייע להכניס את ספרי הרב "אילת השחר" שזה עתה הגיעו מבית הדפוס והיה צורך גדול להכניסם לבית סבו מזאגה שילקחו ספרים או שיפגעו מהגשמים וכו', הנכד חשב לעצמו, שהחפץ הכי עתיק ויקר בבית הוא הסטנדר של הסבא, ומדובר על סטנדר שיש לו חשיבות ערכית והיה לו חשש שמישהו יחמוד את הסטנדר.

על דעת עצמו עשה מעשה הנכד, הוריד את הספרים שהיו על הסטנדר והניחן בספרייה, לקח את הסטנדר והסמין אותו בפינת כלי הפסח, כאן אף אחד לא יגע עד שהגראי"ל הסבא יגיע מבית החולים.

אך בין לבין, נודע לנכד אחר כי הסטנדר נגנב... אך אביו.. בתוך הסטנדר שכנה לה הצוואה של רבנו הגדול זצ"ל, לסטנדר אין לו חשיבות גדולה אך הצוואה של הסבא יותר חשובה לו, הנכד היה מזועזע, כאוב מאד, וצר לו כי לא שמר על הבית כראוי, וחשש מתגובת הסבא זצ"ל והסובבים הודו.

חלף יום, והגראי"ל התחזק וכבר התפלל מנחה בציבור, וכידוע שהרב זצ"ל לא היה מתלונן על כאבים שיש לו, לא בבית ולא בבית החולים, רק במקרים חריגים, ואם כואב לו והוא אומר, הרי זה באמת כואב.

ואז לפתע התענין הגראי"ל האם סגרו את הבית כראוי, כי עדיין יש לו מעט כספי צדקה שחייב בשמירתם וכו', הוא הבחין כי הנכד מחוויר וכאוב.

מה קרה? שאל הרב זצ"ל, ובשאלתו חדר בעיניו של נכדו וביקש תשובה...

ואז הנכד העז לומר משפט קצר: חוששים שמישהו גנב את הצוואה?

הרב זצ"ל אמר משפט קצר באידיש: זה כואב לי - אבל אני מוחל לו! מוחל לו!

העומדים בחדר לא יכלו לשאת את הרגע המקומם הזה, ודמעות זלגו מעיניהם.

עוד הם מקנחים עין מדמעה, והנכד ההוא הגיע ולחש, כי החביא את הסטנדר מתחת הווילון של הכלים של פסח.. אני מקווה שהסטנדר לא נשבר כאשר דחפתי אותו שמה, זה סטנדר עתיק ויכולים לגנוב אותו. חו רבותי זו הצוואה של גדול הדור!

ב א פ ש ר ו ת י כ מ
ל ז כ ו ת א ת ה ר ב י מ
ל ל א כ ל מ א מ צ י!
א מ א י ר ע א ת כ מ
א ו מ כ י ר י כ מ
ס י פ ו ר מ ז ח ק
ש ל ח ו א ל י נ ו ב י ת
'א ו ר ה ש ב ת'
ר ח י ח ו נ י 1133:4 מ ת י ב ת
ו ל צ י י נ ע ב ו ר 'א ו ר
ה ש ב ת'
א ו ב מ ק ט:
08-9941870

אם בורה

סיפור לעפת

אמרי קודש בראי הפרשה

"ואתה אמרת היטיב אטיב עמך..."
(בראשית לב, ג)

פרק חיים 3/65

להמליך את בורא עולם

רצה אחרי מישהי ומבקשת ברכה ואמרת לי לה אני ממנה ותבורכי מפי עליון, ואמרת לי, "הרב אם לא תברך אותי אני לא סולחת לך...", והיא אומרת לי, "הרב, למה אתה מברך רק את הבחור הזה? מה איתי", אמרתי לה, "בגלל שבזמן ששבע מאות איש יצאו בחוץ לדבר הוא היחיד שנשארו ללמוד", "ואני", אמרת לי הבחורה, "מאתיים נשים שיצאו בחוץ ודיברו ואני היחידה שנשארו ללמוד ולהתפלל בעזרת נשים, לא מגיע לי ברכה?" אמרתי לה, "אני אברך אותך, אבל מה את צריכה צדיקה?", היא אומרת לי, "הרב זאיד אני רוצה שידוך", "בת כמה את?", אני שואל, "בת עשרים ושמונה", היא עונה לי, אמרתי לה תעמדי פה, חזרתי לבית כנסת וחפשתי את הבחור הזה, ראיתי אותו וישב ומתפלל, אמרתי לו מה אתה מתפלל אתה הולך להתחתן... אמרתי לו, בוא איתי ותראה את הכלה.

**כשאני יורד
אני רואה
יהודי צדיק
שחם על בל
תשחית...
ופשוט נכנס
לתוך הרכב,
התניע ונסע.**

הוא אומר לי, "הרב לפני שנצא ונדבר אני לא ספרתי לך פרטים עלי, אני גרוש ועוד כמה פרטים חשובים שלא ספרתי לך עליהם", הלכתי אליה חזרה ואמרתי לה, "אכפת לך אם זה בחור גרוש?", ואמרת לי, "הרב זאיד גם אני גרושה! לקחתי ממנה את הטלפון וגם ממנו את הטלפון וסדרו ביניהם את הכל, בח' בחשוון היה אירוסין ביזויולה בתל אביב. מפחיד! כל היום אני שומע באוזניות שירים ובפרט את השיר, "עברי אנכי ואת ה' אלוקי השמיים אני ירא", וצריך לצאת מזה מסר גדול, שיעשו כולם מה שרוצים אבל אני לא מתקורר מהם ואני לא נופל מזה. תחשבו טוב! הוא אחד משבע מאות והיא אחת ממאתיים.

וזהו הסוד הגדול שרציתי לכתוב עליו, והאמת, אני אספר לכם עוד סיפור נפלא שאירע עימי ביבר ב' פרב חדד יומא' ביום הבחירות האחרון, ממש שיכר פלאים. ביום הבחירות האחרון אני מוזמן לסדרת שיחות. יהודי יקר מתקשר אלי יום לפני הבחירות והתחיל לבכות. ליהודי הזה קוראים רועי בן דוד, לא בכל שיחה אני אומר שמות ובגלל שפה הוא ביקש אני כן מפרסם את שמו. והיהודי הזה עוסק בנדל"ן בפתח תקווה, והוא מתכנן לטייל ביום של הבחירות בגלל שיש חופש.

הוא השכיר רכב ביום של הבחירות ושם שם את המחשב ניד שלו עם כל הנתונים של הנדל"ן שמחזיק, ורצה לעלות לכמה רגעים לבית, ולכן החנה את הרכב למטה כשהוא פתוח עם מפתח בסוויץ ועלה לבית במהירות. "כשאני יורד אני רואה יהודי צדיק שחם על בל תשחית... ופשוט נכנס לתוך הרכב, התניע ונסע. על האוטו לא אכפת לי, אבל על המחשב, זה כמויות של דפים ומידע שאנשים חתמו לי והביאו לי, מה אני יעשה, ושמעתי שהרב מחר

מגיע לפתח תקווה ותליתי מודעות שלך שאתה מגיע, ואם תוכל הרב תספר סיפור של אמונה כדי שאתחוק ממנו". אמרתי לו, "ידידי ואהובי, תקשיב טוב, אני יספר את הסיפור אבל אתה תהיה הסיפור בסייעתא דשמיא על הרכב", "אבל", אמרתי לו, "בזמן האחרון אני מדבר על 'עברי אנכי ואלוקי השמיים אני ירא', בזמן שביום הבחירות כולם יוצאים לטייל יש אנשים שהולכים ללמוד ועושים יום שכולו תורה". לאחר מכן הוא מספר לי יותר מזה, שהוא לא רק הלך ולמד באותו היום, אלא הלך ושלם את כל היום שכולו תורה שקיימים בעיר פתח תקווה. ואמרת לי, "הרב"ה יעזור ואם אתה תלך לבתי המדרשות ולבתי הכנסת אז רק אתה תרוויח".

בבוקר יום הבחירות יוצאים להצביע, הלכתי להצביע גם אני, ונסעתי לעבר ביתי. באמצע הנסיעה אני מקבל טלפון, "הרב זאיד, מדבר רועי בן דוד, אני בדרך לרב, אבל עם האוטו". "איך? מה? מתי? כיצד מצאת אותו?", והוא אומר לי "הרב אתה חייב לשמוע סיפור".

"אני מאוד מאוד אוהב לשמוע אותך, ולמרות שאין לי זמן ללמוד אבל אני אוהב את הסיפורי אמונה והבטחון שיש על הקב"ה, למרות זאת, היה לי באוטו דיסק און קי עם שיחות שלך שיהיה לי באוטו כדי לשמוע אותך בדרכים, וברגע שהאוטו התחיל ליסוע עם הגנב הדיסק עלה, ובאותו זמן דברת על אמונה, ועוד יותר אמרת בדיוק דברים במקום, שאמרת דברים מהרב דסלר שגנב משלם כפל, בגלל שמשלם חמש מאות על הגזילה ועוד חמש מאות שגזל מבורא עולם, ומי שגונב יש לו בעיה באמונה והוא מוזל בבורא עולם ומי שגונב הוא לא נורמאלי כי הוא גונב מבורא עולם!!"

והבאתי גם ראיה במהלך השיחה שנשמעה ברכב, "שהייתי באולמי 'היכלי הפאר' ששם היה למעלה חתונה של יתומה ובגלל שאבא של החתן עשה קומבינה בגניבה הוא קיבל את האולם למעלה. רבותי! ארבע שעות לפני החתונה הוא קיבל פנדציטו! תראו מה זה לגנוב מבורא עולם, מי מסוגל לגנוב ולחטוף אחר כך על הראש?", וכאן סיימתי את דברי.

איך שהוא שמע את הדברים האלה הוא נבהל עשה פרסה והחזיר למחרת בבוקר את הרכב בשלמותו וביקש סליחה יפה כדי שלא יקפיד עליו. אמר רועי לגנב בוא איתי ולתת אחד שצעק עליך שאתה גנב והביא אותי ליום שכולו תורה, ואחר כך הוא חיפש אותי ודברנו על דה ועל הא.

פלא פלאים! "עברי אנכי ואת ה' אלוקי השמיים אני ירא" הבדיל עצמו מהפשות והחולין שבעולם והקריב עצמו לבורא עולם, וקיבל את רכבו חזרה ללא מאמץ וטרחה!!

ידוע מדברי רבינו ה"בעל שם טוב" זיע"א, על הפסוק "אל נקמות ה'", "שלאאורה קשה, הרי שם א-ל הוא חסד דכתיב: "חסד א-ל כל היום", וא"כ איך מוזכר כאן שם א-ל על נקמות?

ופירש, שיש ב' דרכים שבהן מעניש הקב"ה. א. ייסורים ודינים קשים רחמ"ל. ב. עפ"י משל לאדם שחטא למלך גדול והיה צריך לקבל עונש חמור מאוד אבל המלך היה רחמן מאוד וחפץ רק להיטיב ולא לצער שום אדם, על כן ציווה המלך להכניסו לחצר המלך ולהיטיבו עימו, כי הבין המלך שמחמת חסרון ידיעה שלא ידע גודל תפארת המלך, עשה זאת. ואם היה מכיר מעלת כבוד המלך, לא היה חוטא נגד המלך, ועתה כאשר הכניסוהו לחצר המלך וכיבדוהו כבוד גדול וכו', וראה את גודל טובו וחסדו של המלך, תיכף שם לנגד עיניו את אשר חטא, וממש התחרט על מה שעשה כלפי מלך כזה טוב, וככל שהיה המלך מרבה להיטיב עימו כך הייתה גוברת בו מידת החרטה, עד שהיה מרגיש שריבוי הטובה של המלך אליו הוא כמדקרות חרב.

וכמו כן נוקם הקב"ה ברחמיו ובחסדיו על מי שחטא נגדו כי ע"י שמקבל טובות מקב"ה מול חטאיו בא לידי הכנעה ובושה וכו' וזהו "אל נקמות ה'" - שהשי"ת נוקם בחסד ורחמים.

אך הענשה בדרך זו לא תועיל רק למי שיש לו הרגשה דקה והוא בר שכל ומכיר שאינו כדאי לטובות האלה ובה ע"י לידי הכנעה וכו', אבל מי שאין לו הרגשה כזו, וליבו אטום וסתום, עלול חלילה להמרות פי ה' מתוך ריבוי השפעות.

וכמו שאמר חז"ל (חולין דף פט) "לא מברכים מכל העמים חשק ה' בכס כי אתם המעט מכל העמים" - אמר הקב"ה חושקני בכס שאפילו בשעה שאני משפיע לכם גדולה אתם ממעטים עצמכם נתתי גדולה לאברהם - אמר ואנוכי עפר ואפר וכו', נתתי גדולה לנמרוד אמר הבה נבנה לנו עיר וכו'.

הרי שישראל באים מרטובות שמקבלין מהשי"ת להכנעה ובושה, אבל אומות העולם מבעטים עוד יותר ע"י הטובות.

ועל דרך זו יש לבאר בס"ד את הפסוק הנזכר בראשית הדברים - "ואתה אמרת היטיב" - פירוש למען תטיב את דרכך ומעשיך לא אשלח עליך יסורים. רק "אטיב עמך" - כי ע"י הטובות שאשפיע לך גם כן תבוא להכנעה ובושה. והכל ברוב טובו וחסדו של השי"ת. [עיין בשו"ת "קול אריה" בהקדמת הספר הנקראת "פתח טוב" - אות ו' ושם בהערה למטה אות א. ועיי"ש באריכות בדבריו הנפלאים].

שבת שלום ומבורך

ניתן לשלוח אלינו תגובות הארות הערות חומרים וסיפורים גם למייל:
or7148454@gmail.com

"ארבעה דברים צריכים היזוק" (ברכות)
והיזוק בהם האדם בכל כוחו (רש"י)

היזוק

סיפורים מתפקים

מדור תמיהות וקושיות

אשכול יוסף

הגאון רבי יוסף חי סימן טוב שליט"א

"ותמות רחל ותקבר בדרך אפרתה היא בית לחם" (ל"ה, י"ט)

למה לא מצינו בתורה שיעקב בכה והספיד את רחל, כמו שמצינו אצל אברהם שבא לספור לשרה ולבנותיה?

ישוב א'

אין מעבקיב מטה של יולדת ברהוב

לכאור' יש לתרץ בס"ד על פי מה שאמרו בגמרא במסכת מועד קטן (כח.) שלעולם אין מניחין מטה של יולדת ברחוב מפני הכבוד כיון שהיא שופעת, דכתיב "ותמות שם מרים ותקבר שם" סמוך למיתה קבורה, והרי רחל ילדה את בנימין ומתה. וכן איתא במדרש רבה (וישלה פ"ב ט') "ותמות רחל ותקבר" סמוך למיתה קבורה. וכתב בחי' הרד"ל (שם) סמוך למיתה, לפי שאין משהין מיטת נשים ובפרט של יולדת כדאמרינן בגמרא מו"ק. ושכן כתב הרמב"ן (פרשת ויחי). ובצפנת פענח כתב שמתעם זה גם הוכרח יעקב לקבור את רחל על אם הדרך, כי ביולדת תיכף למיתה קבורה.

ישוב ב'

שלא יגרם על ידי ההספד אפילו פגיעה קלה בלאה

חשבתי עוד לתרץ דכיון שסוף סוף לאה היתה עדיין בחיים, לכך לא רצה יעקב להספיד את רחל, שלא יראה מזה כאילו עתה שרחל אינה בחיים איננו חפץ גם בנישואיה, ויגרם לה צער ובושה. שהרי מתחילה יעקב רצה לקדש רק את רחל, ולאה היתה מיועדת לעשיו כידוע, ורק לבן בעורמתו גרם שיעקב ישא גם את לאה. ושמעת' על מרן החתם סופר זצ"ל שאחרי שנפטרה אשתו הראשונה, ונשא אשה שניה, היה נזהר שלא להדליק בפני אשתו השנייה נרות לעילוי נשמת אשתו הראשונה וכל כיוצא בזה. ועוד יש להוסיף שאם היה יעקב עומד ומספידה שעתה בלעדיה חרב הבית, או קדושת הבית וכדומה, יהיה מזה פגיעה בלאה, לכך העדיף שלא להספיד את רחל.

ישוב ג' ד'

הספידוה בבכי גדול ועל ידי זה חזרה נפש

בדרך הדרש יש לומר שכבר רמז בתורה שאכן ספדו ובכו לרחל, על פי מה שכתבו רבותינו בעלי התוספות במושב זקנים ובספר פענח רזא (בפרשתינו) שרחל מתה פעמיים, דכתיב כאן "כי מתה" ובפסוק הבא כתוב שנית "ותמות רחל", כי בתחילה בצאת נפשה החזירו את נפשה בצעקת וגעיית קול בכייה כנהוג לפעמים, ואז קראה לבנימין "בן אונ" מלשון אנינות, כי היה זה ביתיים שנולד לבנימין בהיות רחל אוננת ממיתת עצמה. ואחר כך חזרה ומתה ממש.

עוד נראה לתרץ: ידידי רבי אליהו כליפה שליט"א השיבני כי מצינו שיעקב בכה כבר בשעה שפגש את רחל בתחילה, לפי שצפה ברוח הקודש שאינה נכנסת עימו לקבורה, כמבואר במדרש (בר"ע י"ב, ע"ב ג', והובא ברש"י), ולפי זה יש לומר שמתעם זה גם לא הספידה כשמתה, כי בדרך כלל בנוהג שבעולם מספידין למי שלא ידע דבר המיתה מתחילה, אבל כאן שכבר יעקב ידע מתחילה וצפה זאת לכן בעת המיתה לא הספידה.

הגאון ר' יצחק מאיר האדמו"ר הראשון של חסידות "גור", עבד בזמנו כעשר שנים, וחבר חבור נפלא שבו מיישב את כל קשיות ה"שפתי כהן" בחשן משפט. בטרם מסר את החבור לדפוס, הלך לרבו האדמו"ר מקוצק זצ"ל, כדי לקבל את ברכתו.

אך הרב מקוצק שאל אותו: ר' מאיר, האם בטוח אתה בעצמך שבזמן שעסקת בחבור נפלא זה, כל כונותיך היו לשם שמים בלי שום שמץ רעיון להראות את למדנותך, או שמא היה באיזה שהוא מקום שמץ מחשבה שאתה אכן מבין יותר מהגאון השפתי כהן? דע לך כי השפתי כהן למד תמיד תורה לשמה!

רבי יצחק מאיר לא הסס ולא שאל שאלות, לא התוכח ולא מצא אמתלות, אלא יצא החוצה, אסף שבבי עצים, הצית מדורה, וברך "אשר קדשנו לשמוע בקול חכמים", והשליך את פרי עמל של עשר שנים לתוך המדורה, וזאת למרות שהיו לו שלשה עשר בנים שמתו כלם על פניו בחייו, ובודאי היו לו רצונות עזים להשאיר חבור בעולם. כשראה זאת האדמו"ר מקוצק, ברכו על מעשהו, ואחל לו שיהיה חבורים של חדושי תורה לשמה. ואכן השאיר האדמו"ר רבי יצחק מאיר, ספרים שהם למופת עד היום הזה הידועים בשם "חדושי הרי"מ".

מסופר על רב אחד, שהתאונן במרירות לפני האדמו"ר רבי יואל מסטמ"ר זצ"ל, על אשר יושבי קרנות פוחזים וריקים, שופכים את דמו, ומבזים ומלבינים פניו ברבים.

אמר לו הרב: במסכת אבות שנינו, רבי מאיר אומר, כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה, ולא עוד אלא שכל העולם כלו כדאי הוא לו וכו', ועוד מפליגה המשנה במעלותיו של אותו אדם.

ונהנה מה היא המעלה האחרונה והעליונה ביותר - "מוחל על עלבונו", זאת אומרת, כי אחרי כאלות הכל, אחרי שהגיע אותו אדם להיות מעין המתגבר ולמלכות וממשלה, ונהנין ממנו עצה ותשיה הוראה והנהגה, עם כל זאת, אדם מאשר כזה צריך להיות מוכן לקבל בזיונות ועלבונות, לכן התנא רבי מאיר אינו מבטיח לו שלא יגיעו אליו בזיונות, אלא מבטיח למי שלומד תורה לשמה, שיהיה "מוחל על עלבונו", ללמדנו כי גם הגדול בענקים, עלול לספוג עלבונות מבני אדם.

מספרים על רבי מאיר שפירא מלובלין זצ"ל, שהיה מסתובב במרכז אירופה, והפיץ את הרעיון החדשני של הקמת ישיבה מסדרת ומפארת, עם חדר אוכל, ועם פנימייה מטפחת, וספרייה עשירה, וכיוצא בזה.

היו יהודים רבים שנדרשו לתרם לכך, ותרמו בעין יפה, ובנפש חפצה. אך היו עשירים שסרבו לתת צדקה, וכדי להצדיק את סירובם, ואולי להשקית את מצפונם, נופפו הללו לרבי מאיר שפירא בדברי המשנה שלנו, וטענו: מה פתאום להוציא כל כך הרבה כספים עבור ישיבה, הרי כתוב במפרש "פת במלח תאכל, ומים במשורה תשתה, ועל הארץ תישן, וחיי צער תחיה", ואם כן, כיצד מתיישבים דברי המשנה עם הקמת ישיבה מפארת?

השיב הרב: אכן המלים הללו נכתבו במשנה, אולם במחילה בכבודכם, לא קראתם את המשנה בנגון הנכון, שהרי יש לקרא זאת בתמיהה, ולהציב סימני שאלה במקומות הנכונים - "כך היא דרכה של תורה? פת במלח תאכל? ומים במשורה תשתה? ועל הארץ תישן? וחיי צער תחיה? ובתורה אתה עמל? האם אפשר כל לעסק בתורה מתוך עמל ויגיעה? הרי לא יתכן ללמד בתנאים כה ירודים, וגם להיות מרכז כל כך בתורה.

ולכן אומר התנא בסיום דבריו: "אם אתה עושה כך, אשריך בעולם הזה", כלומר, אתה תעשה זאת לעצמך, אבל לאחרים, תדאג שיהיה את כל מה שחסר, כדי שיוכלו ללמד תורה בישוב הדעת...

מסופר על רבי ישראל מסלנט שעבר פעם באיזה אכסניה ובעה"ב שאל אותו אם הוא יכול לשחוט לו, כיוון שהוא נראה רב עם זקן וכו' ויען הרב כן וילכו לשחוט ובדרך הרב שואל אותו סלח לי יש לך אולי איזה אלף רובל להלוות לי ואני אחזיר לך תוך כמה ימים, אמר לו האיש אינני מכיר אותך ואני לא מאמין לך שתחזיר לי. אמר לו הרב ישמעו אחיניך מה שפיך מדבר בשביל לשחוט לא חקרת מי אני והאמנת לי בעינים עצומות בגלל הזקן והפאות שאני יכול לשחוט ואתה לא חושש שאולי איני יודע לשחוט ואנבל את הבהמה, ואילו בעיניך הלוואה פתאום אתה חושד ביי ואילו כאן אצל אברהם אבינו ע"ה רואים את השלימות האמיתית שבעינינו מומן מאמין לאליעזר ולא משביעו אבל בעיניך הבאת אשה ליצחק שזה רוחני אברהם משביע אותו ויהי רצון שנלמד ממידותיו של אברהם אבינו ע"ה אמן.

א"ה בימי החנוכה הבעל"ט תיערך בישיבה חשובה מאוד סיום הש"ס, שיערך ברוב פאר והדר. העלויות רבות ועצומות ואנו קוראים לכל קוראי העלון שכל אחד יעזור כפי יכולתו למען הצלחת ערב מרומם ואדיר זה של קידוש השם.

(גם בעלי קטרינגים ומאפיות וכדומה המעוניינים להשתתף בצרכי סעודת מצווה, גם כן שיפניו לטלפון)

052-714-84-54

תורה יקרה גם אתה יכול ללמוד ולהשתתף במלחמת השנינים

ניתן להשיג את הספר "אשכול יוסף" בפלאפון - 054-8460007